

Kafka bogara

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 50. szám, 2022. december 16.

Amiről nem tehetsz, nem kell szégyellni. Így lettem tanítva, nevelve, mindegy. És most mégis, nem érzek semmi mást, sem félelmet, sem haragot, csak szégyent. Szégyellem a betegséget. Szégyellem, hogy elromlottam, szégyellem, hogy nem ez vagy az romlott el bennem, hanem a minden, pontosabban az, amitől függően a minden van vagy nincs. Hogy kukacos lettem. Az illet, ha gyümölcs, az ember nem eszi, ott sem eszi, ahol nincs a kukac. Ráadásul az egészben nincsen semmi grandiózus, semmi drámai. Nem halálos. Nem most az. A helyzet úgy áll, hogy nem lehet nem lenni. Akárhogyan, de valaminek lennem kell, még akkor is, ha alig ismerem azt, ami maradt. Mondanám csöndesen, belőlem. Lehetne kicsit könnyebb.